

208

1690. Προικοσύμφωνον ἐν χωρίῳ Μέσα Διδύμας τῆς Χίου,
ἐν 44α, σ. 101–102.

«... ἐν πρώτοις μὲν τάττουσιν οἱ ἄνωθεν Ἰω. (ὁ πατήρ) πρὸς τὸν εἰρημένον γαμπρὸν αὐτοῦ Μιχάλην διὰ ὄνομα καὶ πρόσωπον τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τῆς Μαροῦς ἀπὸ ὅσα δεσπόζει καὶ κληρονομεῖ γονικά, πατρικά καὶ μητρικά... Ἀκόμη τάττει καὶ φιλοδορεῖ καὶ ὁ γαμπρὸς πρὸς τὴν συμβίαν αὐτοῦ τὴν Μαροῦν... ἀκόμη τῆς τάττει ὅ,τι μερτικὸν ἔχει... Ἐτοῦτα ὅλα ὅπου ἔγραψεν ὁ ἄνωθεν Μιχάλης ὁ γαμπρὸς, τὰ ἔταξεν μὲ θέλημα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κ. καὶ τοῦ Γ. τοῦ ἀδελφοῦ του, πὺν εἶναι διὰ πρόσωπον καὶ τῶν ἐτέρων παιδῶν καὶ τοῦ γέροντα τοῦ Κ., τοῦ πατρὸς τοῦ γαμπροῦ...».

209

1690. Γράμμα, Ἰουνίου, μ. Παροναξίας Ἰωάσαφ περὶ συμβιώσεως
μετὰ μνηστῆς ἐπὶ ἔτη, ἄνευ τελέσεως γάμου.

ἐν 348, σ. 36.

«... εἰς δὲ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τῆς Ἀξίας ἐπεκράτησε σιγήσει ἄθεσμος καὶ μυσαρὰ καὶ παντὸς νόμου καὶ τάξεως ἐναντία καὶ ἄλλοι μὲν μετὰ φίλων συμφώνων οἰκοῦσι καὶ συναναστρέφονται, τάχα ὡς ὑπὸ νόμον δοκοῦντες εἶναι, ἕτεροι δὲ προσφάσει τοῦ ἱερολογικοῦ ἀρραβῶνος χρόνῳ μακρῷ ἀνευλογήτως διάγουσι, τεκνοποιῶντες, περὶ δὲ τελείων στεφάνων οὐ φροντίζουσι, οὐδὲ τοὺς μέλει... Προστάται καὶ διορίζω. Πρωτὸν μὲν νὰ μὴ πολυμῆση ἐπὶ πλέον τινὰς νὰ πολιτευθῇ τριονταετρώποιν ἐν βάσει ἀφορισμοῦ...».

210

1691. Προικοσύμφωνον, ἀπὸ 16 Ἀπριλίου, ἐν Νάξῳ,

ἐν ᾧ συνιστοῦν προῖκα, ἰδιαίτερος οἱ γονεῖς τῆς νύμφης καὶ οἱ γονεῖς τοῦ γαμπροῦ, ἀνέκδοτον, ἐν ΕΒΕ Τμ. γφφ. Ξ 61.

«... τὰ πράγματα ὅλα, πὺν εἰς τὸ παρὸν γράφονται καὶ προουκοδοτίζονται τῆς νύμφης, τῆς δίνονται μὲ τὴν παροῦσα ἀνίκητη κοντετζιόνε, ὅτι ἀνίσως καὶ ἐθέλουσι κάμει νόμιμα παιδία ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς, νὰ τὰ δόνουν τῶν παιδίων τως, ὡς ἤθελεν τοὺς ἀρέσει, τινὸς πολὺ, τινὸς ὀλίγο, ὡσὰν νοικοκύρη. Εἰ δὲ καὶ ἤθελεν ἀποθάνει ἄκληρη, πὺν ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δόση, νὰ στρέφου(ν) εἰς τοὺς πλέα προξίμους ἐδικούς καὶ νὰ μὴν ἔχη ἄλλο περισσότερον τῆς ἐξουσίας τῆς, παρὰ διακοσίων ρεαλίων προῖκα, νὰ τὸ κάμη διὰ τὴν ψυχὴν τῆς. Εἰς τὸν ὁμοιον τρόπον κάνουσι χρήσιμη τούτη κοντετζιὸν τοῦ γαμπροῦ ὅτι ἀνίσως καὶ ἐκεῖνος ἤθελε κάμει νόμιμα παιδία ἐκ τῆς σαρκὸς του, νὰ τὰ δίνει τῶν παιδίων του, ὡς θέλει καὶ αὐτός, τινὸς πολὺ, τινὸς ὀλίγο. Εἰ δὲ καὶ ἤθελεν ἀποθάνει ἄκληρος, τὰ πράγματα ὅπου τὸν ἔρχονται προουκοδοτισμένα ἀπὸ μέρος τοῦ πατρὸς του, νὰ στρέφονται εἰς τὸν δευτέρον του ἀδελφόν, τὸ ἀρσενικό, διὰ νὰ τὰ δόνη εἰς ἄλλο παιδί ἀρσενικό, πὺν νομίμως ἤθελεν κάμει καὶ νὰ τὸ εὐγάξῃ Τζωρτζάκη, τὸ ὄνομα τοῦ πάππου του καὶ τὰ ὅσα εἶναι ἀπὸ λογαριασμὸν καὶ δικαίωμα τῆς μητρὸς του, νὰ πηγαίνουσιν εἰς τὸ θηλυκό τος παιδί. Τόσον θέλουσι καὶ ξετελευγοῦσι(;) μὲ κάθε καλλιώτερον τρόπον, μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἐδικήν τως... Εἰς πένα καὶ κοντάνα ὅγιο ἀπὸ τὰ μέρη ἤθελεν ἀλληλογήση, νὰ πληρώνη εἰς τὴν ἀφεντίαν ρεάλια πεντακόσια, τὰ ὅποια πληρώνοντας, πάλιν τὸ παρὸν προικοσύμφωνο νὰ

